

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
Sendt til fvm@fvm.dk og amnpe@fvm.dk

2. oktober 2025

Høringssvar til erstatnings- og taksationsbekendtgørelsen, nedlukningsbekendtgørelsen, bekendtgørelse om forenklet model samt øvrige hovedbekendtgørelser på minkområdet, journalnummer: 2025-113

Dansk Pelsdyravlerforening skal hermed på vegne af de danske minkavlere fremsætte bemærkninger til Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris høring af 17. september 2025 vedrørende fem nye bekendtgørelser, der danner en sammenskrevet ramme for erstatningsfastsættelse efter nedlukningen af minkerhvervet.

Indledningsvis skal det bemærkes, at vi fra erhvervets side er bekymrede over, at ministeriet foretager sammenskrivning af diverse gældende erstatningsbekendtgørelser og tilhørende ændringsbekendtgørelser, samt på visse punkter også ændrer reglerne for sagsbehandlingen og erstatningsfastsættelsen. Det skyldes, at vi desværre flere gange har oplevet, at regelændringer medfører lange "tomgangsperioder" i Minksekretariatets sagsbehandling, hvor sekretariatet skal omstille sagsbehandlingsprocesserne og afgørelsesudkast til de nye regler. Tidligere ændringer har således desværre medført, at den samlede sagsbehandling er gået midlertidigt i stå i længere perioder.

Ovennævnte erfaring medfører, at vi med den aktuelle høring er stærkt bekymrede for ændringernes tidsmæssige påvirkning af, hvornår den sidste minkvirksomhed får opgjort og udbetalt sin erstatning. Der er pt. næsten gået fem år siden nedlukningen af minkerhvervet og langt under halvdelen af virksomhederne har modtaget deres erstatning.

I forhold til omlægningen af sagsbehandlingen, hvorved Fødevarestyrelsen reelt bliver 1. instans mht. værdiansættelsen af udlejningsvirksomheder og minkvirksomheder uden dyr i 2020, har ministeriet i høringsbrevet fremført mange bemærkninger vedrørende denne drastiske, principielle ændring. Det er principielt særdeles bekymrende, at afgørelseskompetencen dermed delegeres videre til virksomhedernes modpart i erstatningssagerne.

Det er ligeledes bekymrende, at dette sker på et tidspunkt, hvor der kun foreligger en yderst begrænset praksis fra 1. instans – pt. blot fem afgørelser – og at slet ingen af disse vedrører udlejningsvirksomheder. Grundlaget for Fødevarestyrelsens erstatningsfastsættelse er således pt. tæt på ikke eksisterende.

For at sikre tilliden til en retvisende erstatningsfastsættelse for disse virksomhedstyper er det helt afgørende, at det – udover det i høringsbrevet anførte - også i et kommende høringsnotat fra

ministeriet indskærpes, at Overerstatnings- og taksationskommissionens senere behandling af de første ankesager om minkvirksomheder uden dyr i 2020 samt udlejningsvirksomheder gennemføres med helt friske og kritiske øjne i forhold til 1. instans sparsomme praksis.

Bekendtgørelse om værdisikring og bekendtgørelse om virksomheders ansøgning om erstatning og kompensation mv.

Dansk Pelsdyravlerforening har ingen bemærkning til de to bekendtgørelser.

Bekendtgørelse om forenklet model

Dansk Pelsdyravlerforening foreslår, at bekendtgørelsens **§ 12, stk. 4** ændres, så bestemmelsen bringes i overensstemmelse med praksis fra Overerstatnings- og taksationskommissionens afgørelser af 31. januar 2025 (sagsnr. 2023-153128 og 2023-146379).

§ 12, stk. 4 fastslår, at antallet af solgte avlsdyr er afhængig af, at avleren har opnået en mindstepris på 199 kr. for de levende mink, som vedkommende solgte i 2019. Denne mindstepris er i strid med praksis fra Overerstatnings- og taksationskommissionen.

Ifølge 2. instans er det afgørende, om sælger har solgt minkene som avlsdyr. Det er ikke eneafgørende, hvordan dyret er blevet anvendt af køber. Der gælder ikke en fast mindstepris på 199 kr. for dette skøn. Hvis et salg skal kunne erstattes som accessorisk virksomhed med salg af avlsdyr, må salget af levende mink på det oplyste salgstidspunkt være mere eller mindst lige så økonomisk favorabelt for sælger som at pelse minkene ved sædvanlig pelsningstid i november og sælge dem som skind. Det er for Overerstatnings- og taksationskommissionen en forudsætning for, at solgte dyr kan betragtes som avlsdyr i nedlukningsbekendtgørelsens forstand, at salgsprisen er på minimum 148 kr. for avlstæver og 252 kr. for avlshanner.

Her er det vigtigt at have fokus på, at Overerstatnings- og taksationskommissionen bemærker, at sparede foder og pasningsomkostninger skal indregnes ved vurderingen af, om et salg af levende mink til mindre end minimumspriserne kan anses for salg af levende avlsdyr. Der skal dermed tillægges 20 kr. pr. måned i sparede omkostninger fra salgstidspunktet, dog tidligst fra 1. juli, indtil 1. december, til den faktiske salgspris pr. dyr solgt til mindre end hhv. 148 kr. og 252 kr., hvilket svarer til 100 kr. i sparede omkostninger.

Der gælder dermed ikke en absolut mindstepris på 199 kr. i nedlukningsbekendtgørelsen, og Dansk Pelsdyravlerforening foreslår, at § 12, stk. 4 i bekendtgørelse om forenklet model ændres i overensstemmelse hermed, så salg af levende mink i juni/juli 2019 også inkluderes i Fødevarestyrelsens opgørelse af antal solgte avlsdyr. Der kan anvendes samme regnemekanisme som fastsat af Overerstatnings- og taksationskommissionen som grundlag for, hvornår et dyr solgt i juni/juli 2019 var et avlsdyr, der skal indgå i erstatningsfastsættelsen, eller en hvalp, der ikke skal indgå. Det vil sige følgende udløsende faktor: Den faktiske salgspris i juni/juli + 100 kr. > 148 kr. for hunner og 252 kr. for hanner.

Dette forslag vil tillige sikre, at et antal minkvirksomheder, der har solgt avlsdyr i juni/juli 2019, vil tilvælge forenklet model frem for den længere sagsbehandling i Minksekretariatet efter skematisk model.

Bekendtgørelse om fuldstændig erstatning og compensation til minkvirksomheder, følgeerhverv mv.

Ministeriet laver den nugældende § 5a vedrørende erstatningsberettigede minkspecifikke bygninger om til en **ny § 7**. Med henvisning til Dansk Pelsdyravlerforenings høringssvar af 25. juni 2025 fastholdes vores kritik af § 5a. Vi er fortsat af den opfattelse, at § 5a og dermed også høringforslagets § 7 er et bevis på magtfordrejning og magtarrogance hos staten og Kammeradvokaten, samt at Ministeriet uden den fornødne hjemmel har gennemført indskrænkende regeludstedelse med tilbagevirkende kraft og har tilsidesat indholdet i den politiske aftale, minkloven og taksationsbekendtgørelsens regler. § 7 skal derfor udgå af bekendtgørelsen.

Med mindre ministeriet mener, at udlejningsvirksomhed - som defineret i § 2, nr. 3 - også er omfattet af begrebet følgeerhverv og dermed også omfattet af **§§ 15 – 17 og § 21**, så mangler bekendtgørelsesforslaget en præcisering af, at udlejningsvirksomheder ligesom de øvrige virksomhedstyper skal indsende et oplysningsskema mv.

I **§ 23, stk. 4** gives den kompetente myndighed ret til uden anmodning fra minkvirksomheden at beslutte, at staten ikke erhverver ret til nedrivning og bortskaffelse af læhegn. Det fremgår af høringbrevet, at bestemmelsen udelukkende påtænkes anvendt, hvis det ikke er muligt for staten at erhverve ret til nedrivning og bortskaffelse af læhegnet. Foreningen har desværre indtryk af, at myndighederne – herunder særligt Bygningsstyrelsen – løbende her på bagkant forsøger at begrænse deres nedrivningsopgave. Vi foreslår derfor, at det direkte i bekendtgørelsesteksten præciseres, at myndigheden kun kan beslutte, at hele eller dele af et læhegn ikke nedrives og bortskaffes, i det omfang staten ikke kan erhverve ret til læhegnet eller de pågældende dele af et læhegn.

I **§ 34** foreslås en kompensationsmodel vedrørende omkostninger til nødtørftigt vedligehold og passiv bevarelse for minkvirksomheden uden dyr i 2020 og farmudlejningsvirksomheder, hvorved man adopterer den tilsvarende og nugældende model for minkvirksomheder med egenproduktion af mink i 2020. Forslaget er særdeles fornuftigt, da metoden i en længere periode er gennemprøvet i såvel den skematiske model som i den forenklede model.

Metoden har i særdeleshed skabt en effektivisering af sagsbehandlingen hos Minksekretariatets 1. instans, 2. instans samt kommissionerne, hvorfor det er oplagt at ”genbruge” metoden ved fastsættelse af erstatning for minkvirksomheder uden dyr i 2020 og farmudlejere, fordi anlægsaktiverne og vedligeholdsopgaven hos disse har været identisk med virksomhederne, der havde mink i 2020.

I den kontekst må bekendtgørelsesforslagets **§ 42, stk. 4** bero på en fejl. Dette forslag til overgangsbestemmelse medfører nemlig, at de ganske få minkvirksomheder uden dyr i 2020 – ifølge vores oplysninger d.d. blot 6 virksomheder - der på ikrafttrædelsestidspunktet har modtaget et forslag til afgørelse efter § 17, stk. 1 i den nugældende taksationsbekendtgørelse ikke kan kompenseres efter den foreslåede gennemprøvede kompensationsmodel.

Ud fra en forvaltningsretlig lighedsbetragtning er denne overgangsbestemmelse uacceptabel. I den gældende nedlukningsbekendtgørelse gælder pendanten hertil for minkvirksomheder i skematisk model (0,31% pr. måned) i modsætning til det aktuelle forslag til § 42, stk. 4 for alle verserende eller genoptagne sager ved Erstatnings- og taksationskommissionerne eller Overerstatnings- og taksationskommissionerne.

I lighed hermed foreslår Dansk Pelsdyravlerforening derfor, at § 42, stk. 4 ændres, så § 34 ligeledes finder anvendelse på alle verserende sager eller genoptagne sager ved Erstatnings- og taksationskommissionerne eller Overerstatnings- og taksationskommissionerne. Dermed sikrer ministeriet metodisk lighed. Ministeriet sikrer desuden, at Minksekretariatet, kommissionerne og virksomhedens rådgivere i disse få ekstra sager ikke skal spille en masse sagsbehandling på at fastsætte denne type compensation efter den gamle yderst ineffektive model, og at man også i disse få sager gør brug af en kompensationsmodel, som er opfundet af myndighederne selv, ustandseligt har fået ros af erstatningsmyndighederne, og som ligeledes er gennemprøvet ved erstatningsfastsættelsen til minkvirksomheder, der havde dyr i 2020.

Bekendtgørelse om erstatnings- og taksationskommissioner mv.

I forslaget til den nye taksationsbekendtgørelse beskrives de kompetente myndigheders uafhængighed mv. i **§ 9**. I stk. 1, 2. punktum har ministeriet undladt at anføre, at Fødevarestyrelsen i lighed med Besigtigelsesenheden ikke er undergivet instruktioner. Dette bør præciseres.

ifølge **§ 12, stk. 1 og 2** indledes sagsbehandlingsprocessen ved, at minkvirksomheder og følgeerhverv skal indsende ansøgninger. Med mindre ministeriet mener, at udlejningsvirksomhed - som defineret i § 2, nr. 3 - også er omfattet af begrebet følgeerhverv og § 12, stk. 2, så mangler § 12 en præcisering om, at udlejningsvirksomheder ligeledes skal indsende en ansøgning.

I kapitel 4 beskrives fremgangsmåden for sagsbehandlingen af sager i skematisk model. Af **§ 14** fremgår, at processen indledes med, at en kommission afgør om en minkvirksomhed er erstatningsberettiget efter denne model eller ej. Foreningen foreslår, at dette indledende procestrin af hensyn til sagsbehandlingstiden overgår til Besigtigelsesenheden. Dermed undgår man, at denne sagstype først skal forbi en kommission, før Besigtigelsesenheden kan gå videre med sagsbehandlingen efter § 15. En pendant hertil fremgår af bekendtgørelsens kapitel 5 om fremgangsmåden for sagsbehandling af minkvirksomheder uden dyr i 2020 og udlejningsvirksomheder, men i forhold til denne sagstype er begge procestrin i bekendtgørelsesforslaget overladt til Fødevarestyrelsen. Når Fødevarestyrelsen er tillagt begge

kompetencer i §§ 18 og 19, så kan Besigtigelsesenheden i vores optik også gives kompetencen til begge procestrin i §§ 14 og 15.

Som beskrevet ovenfor fastholder foreningen, at § 7 i nedlukningsbekendtgørelsen er udstedt uden nødvendig hjemmel. Derfor bør ", og § 7" i taksationsbekendtgørelsens **§ 16, stk. 1** slettes.

I **§ 19** beskrives overordnet, hvordan Fødevarestyrelsens sagsbehandling af erstatningsansøgninger for minkvirksomheder uden dyr i 2020 og udlejningsvirksomheder skal forløbe. Der foreligger ingen beskrivelse i taksationsbekendtgørelsen eller nedlukningsbekendtgørelsen om, hvordan styrelsen skal fastsætte erstatningen af disse virksomhedens anlægsaktiver. Ingen kommissioner i 1. instans har d.d. truffet afgørelse om erstatning til en udlejningsvirksomhed - bortset for sambehandlingssager, hvor erstatningen for udlejningsvirksomhedens anlægsaktiver er inkorporeret i lejerens/minkvirksomhedens erstatningssag.

Det er derfor stærkt bekymrende, at Fødevarestyrelsen nu overlades kompetencen til at træffe de første afgørelser herom. Dette bærer præg af, at ministeriet uden videre tænker, at udlejningsvirksomhedernes anlægsaktiver skal erstattes efter samme substansværdimodel som minkvirksomheder uden dyr i 2020.

Foreningen skal hertil fremhæve, at der i sagens natur er store principielle forskelle mellem disse to virksomhedstyper. Den ene virksomhedstype havde ingen egenproduktion i 2020, mens den anden virksomhedstype bedrev aktiv udlejning i 2020. Dertil kommer, at de udlejningsvirksomheders anlægsaktiver, der pt. er erstattet i de såkaldte sambehandlingssager, er erstattet med væsentlig højere beløb end tilsvarende anlægsaktiver, der er erstattet i 1. instans ganske få afgørelser om anlægsaktivernes substansværdi for minkvirksomheder uden dyr i 2020.

Dansk Pelsdyravlerforening forventer derfor, at Fødevarestyrelsen på nuværende tidspunkt og indtil praksis er fastlagt af Overerstatnings- og taksationskommissionen fastsætter en substansværdierstatning for farmudlejerens anlægsaktiver baseret på den model, som 1. instans pt. har anvendt ved erstatningsfastsættelsen af tilsvarende aktiver i sambehandlingssagerne.

I **§ 30 stk. 4** bør det præciseres, at spørgsmål om godtgørelse, der er indbragt til Overerstatnings- og taksationskommissionen efter bekendtgørelsens § 33, stk. 3 ligesom § 33, stk. 2 efter formandens beslutning kan behandles på skriftligt grundlag.

Forslagets **§ 33, stk. 3**, hvorefter virksomhedens sagkyndige bistand i visse sagstype godtgøres med en fast takst, indeholder et godt potentiale i forhold til effektiv sagsbehandling mv. Foreningen er dog af den opfattelse, at der vanskeligt på nuværende tidspunkt kan fastsættes én takst, der på rimelig vis kan favne de mange erstatningssager, der er omfattet af §§ 18 og 19. Det skyldes, at mange af disse virksomheder allerede nu og i forskellig grad har gjort brug af sagkyndig bistand. Den manglende afslutning og myndighedernes slingrekurs ift. behandlingen af denne sagstype skal ikke komme virksomheder, der pt. allerede har anvendt sagkyndig bistand til last.

Foreningen foreslår derfor, at standardtaksten fastsættes som en procentdel af de omkostninger, som virksomheden har afholdt til sagkyndig bistand til erstatningssagens førelse. Det foreslås, at procentsatsen fastsættes på baggrund af godtgørelsesniveauet i den foreliggende praksis fra Overerstatnings- og taksationskommissionen vedrørende erstatningssager behandlet efter skematisk model. Alternativt kan bestemmelsen ændres, så godtgørelsen fastsættes som en standardsats i kroner, men at godtgørelsen på baggrund af en konkret vurdering i tilfælde af et større omfang af omkostninger til sagkyndig bistand forhøjes på baggrund af en procentuel andel af de ekstraordinære omkostninger.

Foreningen foreslår, at genoptagelsesbestemmelsen i **§ 34** udvides, så lov- eller bekendtgørelsesændringer ligeledes kan danne grundlag for genoptagelse. Den oprindelige hensigt bag bestemmelsen har hele tiden været at sikre, at de virksomheder, der tidsmæssigt er frontløbere i sagsbehandlingen i kommissionssystemet, ikke skulle risikere, at de processuelt eller erstatningsmæssigt blev stillet ringere, end de virksomheder, som erstattes til sidst. I modsat fald ville alle virksomheder kunne have en interesse i at være til sidst, hvilket naturligvis ikke kan lade sig gøre. Denne genoptagelsesadgang og det bagvedliggende hensyn udvandes hver gang ministeriet gennemfører ændringer i erstatningsfastsættelsen mv. via lov eller bekendtgørelser. For at sikre lighed foreslår foreningen derfor, at muligheden for genoptagelse udvides til også at omfatte bekendtgørelsesændringer og lovændringer.

Dansk Pelsdyravlerforening står naturligvis til rådighed for drøftelse af det ovenfor anførte.

Med venlig hilsen

Lars Skjoldegaard